

skulle utgå per klass i stället för per undervisningslokal vid samtliga skolor utom A-typen.

Enligt riksdagens mening synas goda skäl tala för att en skyndsam utredning verkställes rörande de i motionen I:239 berörda frågorna, i syfte att främst tillgodose de svagare skolformernas behov. Vid denna undersökning anser riksdagen att särskilt bör övervägas, på vad sätt och i vilken omfattning flerklassiga läraravdelningar kunna ställas i ett ur anslagssynpunkt gynnsammare läge än för närvarande.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen *dels* anmäla, att riksdagen till Folkskolor m. m.: Underhålls- och materielbidrag för budgetåret 1944/45 under åttonde huvudtiteln anvisat ett förslagsanslag av 900 000 kronor, *dels ock* anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning i av riksdagen här ovan angivna avseenden samt såvitt möjligt för nästa års riksdag framlägga det förslag, vartill utredningen giver anledning.

Stockholm den 9 maj 1944.

Med undersätlig vördnad.

Nr 259.

Godkänd av första kammaren den 9 maj 1944.

Godkänd av andra kammaren den 9 maj 1944.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckta motioner om vissa ojämnheter vid löneklassplacering.

(Statsutskottets utlåtande nr 117.)

Till Konungen.

I motionen II:127 har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att befattningshavare, som vid övertagandet av enskild järnväg anställas på aktiv stat vid statens järnvägar, skola anses ha erhållit befordran och därför få sneddningsregeln tillämpad på sig, därest de erhålla en befattning, som i lönegradshänseende är högre än den, som angivits för dem i köpekontraktet bilagd personalförteckning.

Vidare har i två likalydande motioner, I:182 och II:248, hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa utredning om möjligheten och lämpligheten att vidtaga sådana åtgärder, varigenom vissa i motionerna omnämnda oregelbundna verkningar vid tillämpningen av 1939 års lönerreglering må kunna elimineras, främst för de av motionärerna nämnda befattningshavare, samt efter utredningen vidtaga de åtgärder, vartill densamma kan giva anledning.

Ytterligare har i motionen II:272 hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära, att förslag föreläggas riksdagen till sådan ändring

i eller tillägg till civila avlöningsreglementets föreskrifter, att i motionen berört missförhållande undanröjes därhän, att de ordinarie befattningshavare, som missgynnats, åtminstone få en med de på grund av det nya avlöningsreglementet bättre ställda ordinarie befattningshavarna likvärdig ställning i avlöningshänseende; varjämte motionärerna föreslagit, att de nya bestämmelserna måtte få retroaktiv verkan från och med den 1 juli 1939.

I motionen II:127 framhålles bland annat, att en vid förstatligandet av enskild järnväg såsom trafikbiträde (6 lönegraden) inplacerad tjänsteman vid sedermera inom statsbanorna inträffande befordran till reparatör (7 lönegraden) kan erhålla gynnsammare löneförmåner än vissa från enskilda järnvägar övertagna befattningshavare, vilka redan i samband med övertagandet placerats såsom reparatörer. Det påtalade förhållandet beror på den s. k. sneddningsregeln, innebärande att vid befordran till högre lönegrad uppflyttning regelmässigt sker en löneklass. Om trafikbiträdet före sin befordran befann sig i samma löneklass (exempelvis 7 löneklassen) som de redan till reparatörer beforderade, kommer han att såsom reparatör placeras i 8 löneklassen, d. v. s. en löneklass högre än sina här berörda kamrater i reparatörsgraden.

Enligt vad som påvisats från järnvägsstyrelsen och allmänna lönenämnden inskränka sig här påtalade ojämnheter i fråga om löneklassplacering ej till de i motionen närmast åsyftade fallen. Om exempelvis, såsom järnvägsstyrelsen framhållit, av två förste stationsskrivare, vilka innehaft högsta löneklassen i tre år (22 löneklassen), den mera meriterade befordras till byråassistent (21 lönegraden), medan den andre befordras till underinspektör (20 lönegraden) och inom tre år därefter till byråassistent, kommer den senare enligt gällande regler att inplaceras en löneklass högre än den tidigare till byråassistent beforderade förste stationsskrivaren.

I motionerna I:182 och II:248 samt II:272 erinras om en liknande ojämnheter, uppkommen genom att den vid 1930 års riksdag beslutade bestämmelsen om sneddnning vid befordran från extra ordinarie till ordinarie befattningshavare ej givits retroaktiv tillämpning. Detta har medfört, att en del tjänstemän, vilka redan före bestämmelsens ikraftträdande blivit ordinarie, kommit att ställas ogynnsammare än tjänstemän, som senare beforderats till ordinarie.

Det synes önskligt, att här antydda ojämnheter i lönesystemet undanröjas så långt detta kan visa sig praktiskt möjligt. Riksdagen har funnit fog föreligga för en hemställan till Kungl. Maj:t om ett övervägande på vilket sätt och i vilken omfattning detta eventuellt må kunna ske.

Under åberopande av det anförda får riksdagen, i anledning av motionerna I:182 och II:248 samt II:127 och II:272, anhålla om övervägande av möjligheterna att undanröja av riksdagen antydda och därmed jämförliga ojämnheter vid löneklassplacering.

Stockholm den 9 maj 1944.

Med undersätlig vördnad.
